

Opinió convidada

Associació Veïnal Vila de Gràcia info@avgracia.cat

Persones sense llar a Gràcia

Som moltes les que no volem que a Gràcia s'expulsin les persones per raons econòmiques, les que volem ser una vila plural i diversa. I dins aquesta diversitat volem que les persones sense llar hi trobin el seu espai d'acollida. Durant aquestes darreres setmanes hem estat llegint a l'Independent com el Rebost solidari ha augmentat de forma severa la demanda d'aliments, que l'Ajuntament ha arribat a un acord amb el propietari de la Residència Erasmus del carrer Torrent de l'Olla, ara que no hi ha turisme, perquè una part de l'espai es pugui utilitzar per donar aixopluc a 90 persones sense llar, que Gràcia Cap on vas recolza que les casetes del carrer Encarnació es destinin a habitatges dotacionals públics...

Sabem sobradament que a Gràcia anem expulsant les persones amb menys recursos perquè no poden pagar els preus del lloguer, realitat que hem anat normalitzant o podríem dir "ens hem immunitzat". Sabem que tenim molts problemes amb l'habitatge: lloguers inassequibles, molts pisos buits sense llogar des de fa anys, escassos pisos de protecció oficial... Avui volem posar l'accent en aquestes persones que es troben en situació límit, persones que no aconsegueixen un arrelament i menys organitzar-se per fer sentir la seva veu. Són totes aquelles que ens trobem al carrer, a la porta del supermercat i que reiteradament passem pel seu costat sense mirar-les perquè ens creen incomoditat... persones a les que no els hem donat la categoria de veïnatge.

La iniciativa de l'Ajuntament de Gràcia de donar sostre a gent que no en té la valorem positiva, però un espai per a 90 persones fins al mes de maig que sols es pot utilitzar per anar a dormir, és una proposta absolutament insuficient i en volem més. Ja fa molts anys que l'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa, en diversos barris, equipaments de titularitat municipal amb l'objectiu d'acollir i cobrir les necessitats bàsiques de les persones que hi accedeixen fomentant la integració social i la resposta solidària veïnal, però una vegada més a Gràcia no en tenim cap.

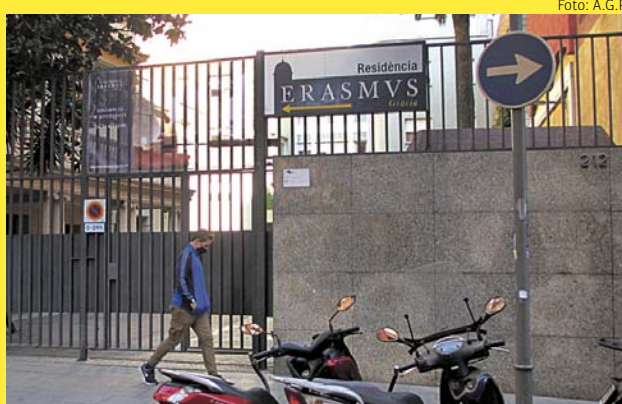

Foto: À.G.P.

La iniciativa de l'Ajuntament de Gràcia de donar sostre a gent que no en té és positiva, però és absolutament insuficient

Els espais d'acollida que tenim són petits, dispersos i absolutament insuficients. Aquesta realitat l'hem de canviar, perquè nosaltres també volem acollir. La Fundació Arrels ens diu que, si volem ser una comunitat acollidora, a cada barri hi ha d'haver espais petits, segurs, no massificats, adaptats a les necessitats diverses de les persones que viuen al carrer, espais on poder dormir, resguardar-se durant el dia, on ser acompanyats en les gestions, que permetin conservar les pertinences, amb espai per a les mascotes... Han de ser equipaments de baixa exigència, que creïn confiança, que facilitin la inserció i l'arrelament a la zona que ajudi la tornada a una vida digna. I aquest és el segon gran repte, necessitem habitatge públic en el que també les persones sense llar hi puguin accedir. En definitiva, hem de fer efectiu el dret a l'habitatge. ●

el bloc

Una dona entrena un equip masculí de futbol

Àlex Gutiérrez Pascual

Què passaria si una setmana obrís la secció d'Esports escrivint: la temporada vinent es presenta amb novetats a l'Europa. El club té tancada la contractació d'una entrenadora per al primer equip masculí. Evidentment, es tracta d'una ficció, inspirada en la sèrie de televisió *Heimebane*, estrenada el 2018. Aquesta producció noruega narra la història d'una tècnica de futbol que decideix agafar les regnes d'un conjunt masculí fictici, el Varg IL, que acaba de pujar a l'Eliteserien, la primera divisió del país escandinau. L'actriu Ane Dahl Torp interpreta de manera magistral el paper d'Helena Mikkelsen, tota una pionera.

Heimebane desgrana els diferents vessants del món del futbol, un esport que, com a Gràcia, desperta passions. S'hi tracta, com a tema central, la repercussió a tots els nivells del fet que una dona entreni per primera vegada un equip

Seguint 'Heimebane', és inevitable traslladar aquesta sèrie televisiva de Noruega a Gràcia

masculí, amb les reaccions masculistes que es podrien traslladar perfectament a d'altres àmbits laborals. També el paper dels patrocinadors, el rol de la presidència d'una entitat o com els jugadors joves gestionen la pressió davant partits d'exigència molt alta.

Seguint aquest serial ha estat inevitable pensar què succeiria si canviéssim la samarreta blau cel del Varg per l'escapulada de l'Europa, i si en comptes de l'Ulsteinvik Stadion ens traslladéssim al Nou Sardenya. Quines reaccions tindria l'afició al nou fitxatge? Com tractaríem la notícia els mitjans d'informació local? Quina resposta tindria la plantilla a la incorporació i quina rebuda tindria la nova entrenadora? *Heimebane* també trasllada el desig de normalitat d'aquesta frase: una dona entrena un equip masculí de futbol. ●

FES-TE SOCI

L'Independent
de Gràcia

i gaudeix dels avantatges:

l'Independent a la bústia de casa teva setmanalment

Veu directa a les assemblees

DESCOMPTES i promocions en entitats culturals

Socis menors de 30 anys o majors de 60,
50% de descompte en la quota trimestralwww.independent.cat

administracio@independent.cat

